

بسم الله الرحمن الرحيم

تهدیدهای امریکا علیه ایران و سرنوشت نظام و خامنه‌ای

(ترجمه)

خبر:

رئیس‌جمهور ایران، مسعود پزشکیان، هشدار داد که هرگونه حمله‌ای که رهبر ایران، علی خامنه‌ای را هدف قرار دهد، به جنگی همه‌جانبه خواهد انجامید.

علی خامنه‌ای در سخنانی که روز شنبه ایراد کرد، گفت: «ما رئیس‌جمهور امریکا را به دلیل تلفات انسانی و خسارات مادی‌ای که در این سرزمین به جا گذاشته است، مجرم می‌دانیم» او افزود: «ایالات متحده از فتنه در ایران حمایت کرده است؛ حمایتی که به عنوان مقدمه‌ای برای اقدام بزرگ‌تری صورت گرفت که در پی اجرای آن بودند» و تأکید کرد که مقامات این سرزمین «ایران را به سوی جنگ نخواهند کشاند، اما اجازه نخواهند داد مجرمان داخلی یا بین‌المللی بدون مجازات باقی بمانند».

خامنه‌ای در مورد وضعیت اقتصادی نیز اعتراف کرد که اوضاع نامطلوب است و گفت که مردم با دشواری‌های واقعی روبه‌رو هستند. (خبرگزاری معا)

تبصره:

درست است که ترامپ و امریکا در حق ایران، مردم ایران و همه مسلمانان مرتکب جنایت شده‌اند و آنان دشمن همه‌اند، نه تنها دشمن مسلمانان. این واقعیت به‌روشنی در سیاست آشکار و بی‌پرده ترامپ نمایان شد؛ سیاستی که در آن صراحتاً گفت می‌خواهد فقط و فقط امریکا را «عظیم» بسازد و بس.

در این مسیر، حتی هم‌پیمانان دیروز نیز هدف طمع، زیاده‌خواهی و تکبر او قرار گرفتند؛ تا جایی که پیرمرد اروپایی هر روز بیش از پیش سر خود را می‌خاراند. ترامپ با نهایت گستاخی به ونزوئلا حمله‌ور شد و رئیس‌جمهورش را اختطاف نمود، رؤسای کوبا و کلمبیا را تهدید کرد و دانمارک و اروپا را به خاطر جزیره گرینلند زیر فشار قرار داد. پیش از آن نیز پاناما را تهدید کرد و آن کشور را وادار ساخت خواست‌هایش را بپذیرد. این‌ها تنها نمونه‌هایی از پرونده‌های فراوانی است که ترامپ با صراحت و وقاحت دنبال می‌کند؛ همه زیر یک عنوان: این که امریکا قدرت برتر است و حق دارد هر آنچه را می‌خواهد یا توان تصرف آن را دارد، به‌دست آورد.

این تفکر تا آن جا پیش رفت که وقتی از او پرسیده شد آیا به حقوق بین‌الملل یا قوانین جهانی اهمیت می‌دهد یا نه، پاسخ داد که قانون او همان عقل و اخلاق خودش است. بدین‌گونه، صحنه فرعون تاریخ تکرار شد؛ آن جا که گفت:

﴿...فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ [غافر: ۲۹]

ترجمه: فرعون گفت: من تنها همان چیزی را به شما ارائه می‌دهم که (آن را درست) می‌بینم و شما را جز به راه درست (که همان کشتن موسی است) رهنمون نمی‌شوم.

اما آنچه نیز حقیقت دارد این است که خامنه‌ای و رهبری ایران دشمن مردم ایران و دشمن همه مسلمانان‌اند. آنان در خدمت‌رسانی به امریکا در عراق، افغانستان، سوریه، لبنان و یمن، هیچ تلاشی را دریغ نکرده‌اند و هرگز به منافع اسلام و مسلمانان توجهی نداشته‌اند. بلکه اسلام را تنها به عنوان شعاری برگزیدند تا نیرنگ و دشمنی خود با آن و با امت اسلامی را در پشت آن پنهان سازند.

آنان مردم را گرسنه و تشنه رها کردند؛ تنها برای جلب رضایت امریکا، تأمین جنگ‌هایش در منطقه و حمایت از رهبران فاسد. این در حالی است که ایران دارای ذخایر عظیم گاز و منابع طبیعی فراوانی است که اگر در راه رضای الله سبحانه و تعالی و رسیدگی درست به امور مردم مصرف می‌شد، می‌توانست زندگی آبرومند و مرفهی برای مردمش فراهم سازد، نه این‌که به جیب حاکمان و پروژه‌های استعمار سرازیر گردد.

پزشکیان جنگ امریکا و یهود علیه غزه، لبنان، سوریه، یمن و حتی خود ایران را برای اعلان یک جنگ همه‌جانبه کافی نمی‌دانند؛ اما شخص خامنه‌ای نزد او چنان مهم جلوه می‌کند که هدف قرار گرفتنش را معادل یک جنگ فراگیر می‌شمارد. چه بد قضاوت می‌کنند!

رهایی مردم ایران از خامنه‌ای و نظام حاکم، خیری بزرگ و گشایشی عظیم است؛ به شرط آن‌که مردم به‌سوی بدیل درست هدایت شوند: رهبری‌ای صادق و مخلص برای الله سبحانه و تعالی، پیامبرش و مؤمنان، که با شریعت الله متعال و سنت رسولش بر مردم حکومت کند.

اگر امریکا تصمیم بگیرد، با وجود همه خدماتی که این نظام در چهار دهه گذشته به آن ارائه کرده است آن را سرنگون سازد، هیچ اندوهی بر آن نیست؛ نه بر این نظام و نه بر هر کسی که مسلمانان را به عذاب کشاند، فقیر ساخت، خوار نمود و شریعت پروردگارش را در میان آنان برپا نکرد. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أُمَّتِي شَيْئًا فَفَرَّقَ بِهِمْ فَافْرِقْ بِهِ» (رواه مسلم)

ترجمه: یا الله، هرکس مسئولیتی در اتمم بر عهده گرفت و بر آن‌ها سخت‌گیری نمود، بر او سخت بگیر و هرکس مسئولیتی در اتمم عده دار شد و با آن‌ها مدارا کرد، تو نیز بر او آسان بگیر.

تا این سرنوشت، برای آیندگان عبرت و نشانه‌ای باشد؛ زیرا چنین است فرجام هر کسی که به کفر و اهل آن تکیه کند. کافران به محض آن‌که نقش او پایان یابد یا فرد فرمان‌بردارتری بیابند، او را کنار می‌زنند و در روز قیامت:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ [البقره:

[۱۶۷]

ترجمه: (در آن هنگام) پیروان می‌گویند: ای کاش بار دیگر به دنیا باز می‌گشتیم تا از اینها بی‌زاری بجویم، همان‌طور که از ما اظهار بی‌زاری کردند. الله این چنین اعمالشان را که سبب اندوه و حسرتشان است، به آنان نشان می‌دهد و آنان، از دوزخ خارج نخواهند شد.

اما کسی که به تکیه‌گاه استوار پناه ببرد؛ یعنی به الله بزرگ و با امت خود پیوند دوستی و وفاداری داشته باشد، دینش را حفاظت و شریعت پروردگارش را برپا کند، در امنیت و دژی نفوذناپذیر قرار خواهد داشت و امت خویش را پیرامون خود می‌یابد که همراهش مهاجمان را می‌رانند و طمع‌کاران را درهم می‌شکنند؛ همان‌گونه که در روزگار خلفا و رهبران مسلمان بود: عزیز و نیرومند، که بر جهان حکم راندند و بر دنیا سیادت یافتند.

نویسنده: مهندس خلیل عبدالرحمن

30 رجب 1447 ه.ق.

20 جنوری 2026 م.

مترجم: عبدالرحمن مستنصر